

Сарајево, 2. коло Премијер лиге, дерби између Жељезничара и Борца, велика утакмица домаћег фудбала... да нисам гледао утакмицу на Грбавици, рекао бих да, по причи "објективних" Сарајлија, "имају компактну и квалитетну екипу", да џаба причамо "шупље", да "коначно нормални Комитет ради свој посао", да "су скандирања са трибина извучена из контекста", да нас тамо дочекују хљебом и соли и посипају цвијећем и тако даље... Кад читам све ово помислим да ја нисам шта побркао, видим ли ја добро, треба ли можда мало слух да провјерим, главу да прегледам?! Али ко их не зна... ова прича може да се прича мулти-култи утопистима, код мене то не пролази!

Али вратимо се фудбалу или како се оно виђено у недјељу на Грбавици зове, али фудбал није сигурно. Већ сами избор судије је у Бањалуци донио зебњу: суди Томислав Чуић, који у утакмицама између Жељезничара и Борца умјесто своје обавезне црне судијске униформе облачи плаву сарајевску и наравно игра у самом шпицу (у одбрани, наравно, није потребан, он Бањалучанима својим дјељењем "правде" буквално не дозвољава да дођу до гола)!

Коментари попут "киксали су у Травнику, па сад себи стављају свог судију" су се, нажалост, обистинили. Прошло је пола сата игре, Сврака шутира са врха шеснаестерца, лопта се од пречке одбија на гол-линију, помоћни судија не сигнализира ништа, али Чуић показује на центар! 1:0 за Жељезничар, стријелац Томислав Чуић! Да парадокс буде већи, нападач Сарајлија Адиловић се приликом Свракиног шута ухватио за главу алудирајући на то да није постигнут погодак! Џаба, остаје Чуић – Борац 1:0. Чак је и створен виц на тему "Комитет - Чуић – Жељезничар": "Комитет и Жељезничар могу да побиједу чак и ако не постигну погодак... то ни Чак Норис не може".

А прича о мултиетничном Сарајеву гдје у се кругу од двјесто метара налазе џамија, катедрала и црква (друга је сад прича што у ту цркву нема ко да иде осим шачице старих и изнемоглих), гдје наводно заједно пију кафу "Момо, Фрањо и дајца Мирсо", у недјељу је пала у воду. Наиме, након 10 минута игре у другом полувремену једна бакља је са дијела гдје се налазе домаћи сипматизери полетјела према сектору гдје су били смјештени Борчеви навијачи. На срећу, завршила је на заштитној мрежи која дијели сектор за гостујуће навијаче од осталог дијела сјеверне трибине. Наши навијачи су упутили пар ријечи према дијелу трибине одакле је дошла бакља (без икаквих националистичких и вугларних тонова), међу њих је ушла полиција која је кренула да их туче, а то је био повод за салву увреда од стране "мултиетничких" Сарајлија, са свих страна стадиона је одјекивало "Убиј Србина!" што се веома јасно чуло и на преносу! Па господине Амаре, што сада нисте апеловали да судија Чуић испразни трибину, зашто сад нисте размишљали да се повучете у свлачионицу када су наши навијачи нападнути, да ли је сад организатор крив, да ли је клуб крив!? Не, ви нисте имали образа, а, искрено, нисмо то ни очекивали од вас.

И наравно након утакмице слиједе коментари "доминирамо", "патите", избацујемо из лиге" и слично... Чега се паметан стиди, будала се поноси! Сарајлије мисле да је њихов клуб институција – јесте али за сплеткарење и мутне ствари! Њихова "шампионска снага и снага освајача дупле круне" види се у Европи гдје их, што би наш народ рекао, набија ко стигне. А и нису могли наћи бољег учитеља за мутне послове, Осим сениор је још у старој држави, као фудбалер, био оптуживан за намјештање утакмица, тако да се сад удружио са сином, па свом клубу у домаћем првенству намјешта разне свјетске рекорде по броју побједа, шутева, проданих кесица кошпица... Али, окренуће се коло среће, све ће доћи на наплату једног дана, а ми стојимо поносно и чистог образа, онако како само Крајишник зна!

(аутор: црвено_плави_тим)